

Hvis dagpengeperioden bliver tidsbegrænset, kan det jo i sig selv betyde, at tingene trækker i langdrag, og jeg ønsker ikke at risikere, at tidspunktet for iværksættelse af initiativer bliver skubbet. Menneskeligt set er det yderst belastende ikke at vide, hvad man kan og skal fremover, ikke at kunne få afgjort sin fremtidige situation. Derfor vil jeg hellere tage fat på problemet ved at skubbe på for at få hjulpet den sygemeldte med sine problemer.

En tidlig opfølgning er jo også vigtig for at få den sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet. Erfaringerne viser, at jo længere tid der går, desto sværere er det at komme i gang igen. Der er sat nogle undersøgelser i gang, der jo også bliver henvist til i lovforslagets bemærkninger, og når de foreligger, håber jeg, at vi kan blive klogere på, hvordan vi kan løse problemet med de meget lange forløb for sygemeldte.

Med disse ord skal jeg afvise forslaget fra SF.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt alle ordførere er opmærksomme på, hvad det er for sager, vi taler om. Jeg er helt enig med den tidligere ordfører fra Venstre i, at man ikke skal trække sager i langdrag. Det er ikke det, vi skiller på. Det, vi skiller på, er, hvor mange gidsler man skal tage i den her sag.

De seneste sager, jeg har haft, har drejet sig om en kræftpatient, der mistede sin ret til dagpenge og ikke var syg nok til pension. Vedkommende mistede derfor sin indkomst. Så er det en sclerosepatient, hvor prognosen er usikker, og som oven i det at være sclerosepatient oplever, at familien mister den ene indkomst. Det tredje eksempel er en gigtpatient, hvor familien ligeledes mister sin indkomst.

Mine ord til Venstres ordfører, der taler om mennesker frem for systemet, er, at det her virkelig er systemsynspunktet. Systemet står med vurderingen, systemet kan vurdere stort set, som det vil, og den, der kommer til at betale, er den, der oven i et smertefuldt sygdomsforløb oplever, at indkomsten er pist væk. Er det virkelig mennesket før systemet?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det vil jo være vanskeligt for mig at gå ind i nogle konkrete eksempler, som jeg ellers ikke har kendskab til, men som jeg understregede i mit indlæg, og som jeg også håber at SF's ordfø-

rer hørte, kan der være situationer, hvor der er brug for at forlænge sygedagpengeperioden. Det er også muligt i dag, at man kan gøre det. Jeg mener, at der kan være god grund til det i de situationer, hvor man ikke kan nå at få afklaret forløbet.

Men ellers mener jeg, at dér, hvor man skal sætte ind, er i forhold til at få kommunerne til hurtigere at sætte initiativer i gang, som kan hjælpe den sygemeldte til at få afklaret sin situation og til at få afgjort, om vedkommende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Kl. 15.55

Vi vinder intet ved at forlænge forløbet. Det er menneskeligt meget hårdt at være i den situation, og derfor synes jeg, at vi skal skærpe kursen med hensyn til at få sagerne afgjort frem for at trække dem i langdrag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Igen vil jeg sige: Det, vi deler på, er ikke, at kommunerne hurtigt skal gå ind. Det understreges jo også i det lovforslag, vi lige behandler. Det er ikke der, vi er uenige. I øvrigt har kommunerne en voldsom interesse i at gå ind så hurtigt som muligt alene af den grund, som socialministeren også understregede, at efter uge 52 skal de selv betale sygedagpengene hundrede procent.

Problemet er det modsatte, nemlig hvis en kommune, der kun tænker økonomisk, og ikke er optaget af andet end af økonomi, siger: O.k., hvis vi lader være med at foretage os voldsomt meget i den her sag, er vi sikre på, at efter de 52 uger er vedkommende ikke længere berettiget til sygedagpenge, og så slipper vi for en sygedagpengeudgift. Vi får heller ikke behov for at udbetale kontanthjælp, for hvis vedkommende er gift, bortfalder retten til kontanthjælp.

Så har vi de tusindvis af mennesker i virkelighedens verden, der oven i sygdommen oplever, at deres ret til forsørgelse forsvinder. Sådan er det i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne være med til at diskutere med SF, hvordan vi fastholder kommunerne på deres ansvar i forhold til at give disse mennesker en ordentlig behandling og sørge for, at de får de tilbud, og at der bliver taget de initiativer, der skal til, for at man hurtigt får afklaret deres situation og forhåbentlig får givet dem mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.